

Jesus står vid sin budbärares sida i motgången

Hälsning: Nåd vare med er och frid från Gud vår Far och Herren Jesus Kristus. Amen (Rom 1:7).

Text: Luk 7:18–27

18 Allt detta fick även Johannes höra genom sina lärjungar. Då kallade Johannes till sig två av sina lärjungar 19 och sände dem till Herren för att fråga: "Är du den som skulle komma? Eller ska vi vänta på någon annan?" 20 Männen kom till Jesus och sade: "Johannes Döparen har sänt oss till dig för att fråga: Är du den som skulle komma? Eller ska vi vänta på någon annan?"

21 Just då botade Jesus många från sjukdomar, plågor och onda andar och gav många blinda synen tillbaka. 22 Han svarade dem: "Gå och berätta för Johannes vad ni sett och hört: Blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och fattiga får höra glädjens budskap. 23 Salig är den som inte tar anstöt av mig."

24 När sändebuden från Johannes hade gått, började Jesus tala till folket om Johannes: "Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? 25 Om inte, vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? Nej, de som har fina kläder och lever i lyx finns i kungapalatsen. 26 Så vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er: en som är mer än profet. 27 Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han ska bereda vägen för dig."

Kära vänner i Kristus!

En chef kan vänta sig mycket av sina anställda. Han kan vänta sig att arbetet ska utföras noggrant. Det är ju trots allt det som arbetaren är anställd för. Han kommer också att förvänta sig att den anställda är punktlig eller gör extra ansträngningar när situationen kräver det. Och omvänt: chefen kommer att finnas där för sin arbetare när han kommer i svårigheter. Han kommer till exempel att ge lättnader när arbetet inte går att klara. Eller så kommer han att stå vid den anställdes sida när det är problem med kunden.

Jesus var inte Döparens "chef". Han är trots allt den käre Frälsaren som frälser oss förlorade syndare från att gå evigt förlorade. Men han är också Kyrkans Herre som sänder ut sina budbärare med en klar uppgift: De ska förkunna hans frälsande evangelium. I denna uppgift är Döparen och alla Jesu sändebud emellertid inte sina egna. Lukas visar oss i bibelavsnittet: Jesus står vid sin budbärare i motgång –

(1) Han styrker hans anfäktade tro och

(2) Han bekräftar hans trogna förkunnelse.

(1)

Döparens ämbete är nästan över och nära sitt slut. Johannes är inte längre i öknen, där han verkade ett andligt uppvaknande genom sin predikan och döpande vid Jordan. Eftersom han tog allvarligt på sitt uppdrag kom hans välsignade verksamhet att få ett plötsligt slut. Som Guds sändebud predikade Johannes också Guds ord för Herodes. Utan människofruktan visade han kungen att han hade gjort äktenskapsbrott med sin brors hustru. Men i stället för att ångra sin synd föredrog Herodes att tysta den

besvärlige predikanten. Johannes hamnade i fängelse, fast han inte var skyldig till något brott.

Där besöker hans lärjungar honom och berättar för honom om Jesu mäktiga gärningar. I Kapernaum hade Jesus helat en romersk officers tjänare. Och i staden Nain uppväckte han en änkas son från döden. Då Johannes hör om Jesu verk i fängelset beslutar han att sända två av sina lärjungar till Frälsaren. De ska fråga Jesus på Johannes' vägnar: "Är du den som skulle komma? Eller ska vi vänta på någon annan?"

Den här frågan har förorsakat bibeltolkare en hel del huvudvärk. Johannes vittnar ju trots allt klart om Jesus: "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!" (Joh 1:29) Därför antar en del kommentatorer att Johannes i själva verket ställer frågan till Jesus för sina lärjungars skull, eftersom de ännu inte hade följt Jesu kallelse till lärjungaskap. Men skulle inte ett sådant oärligt beteende kasta en ganska tvivelaktig skugga över Döparens karaktär?

Nej, Johannes är troligen åtminstone inte helt bekymrad för sina lärjungar: han själv söker ett svar på en plågsam fråga – även om han faktiskt har vetat svaret under en lång tid. Han vet att Jesus är den utlovade Frälsaren och den sanne Gudens Son. Det här har stått klart för honom en lång tid och han har förkunnat det klart som en kallad profet. Men låt oss se på den situation där Johannes befinner sig. Döparen är i fängelse, fast han inte är skyldig till någonting. Ändå har han bara troget fullföljt det uppdrag som Gud hade kallat honom till. Fast han inte hade gjort något fel hade han kastats i fängelse. Där har han en massa tid att fundera. Och vi kan anta att Satan vet hur han ska dra nytta av Döparens ångest. Säkert viskar han till honom: "Nå Johannes, vad har du fått för nytta av din tjänst för Gud? Du har hamnat i fängelse och vet inte vad som ska hända dig. Hur kan du ännu hålla fast vid Gud?" Och nu hör han om alla behövande som Jesus hjälper: han hör om den hedniske officerens tjänare som Jesus botar, om den avlidna unga mannen som Jesus väcker upp från de döda. Men den trogna predikanten är ännu i fängelse, även om han inte har gjort något fel. Inte att undra på att Johannes tro börjar krympa i hans ångest och anfäktelse.

Men trots denna ångest vänder Johannes inte ryggen åt Jesus Kristus. Han gör det bästa man kan göra i sådana frestelser: han vänder sig till Jesus med sin ångest för att få hjälp. Och Jesus överger inte sitt prövade sändebud. Som ögonvittnen ska lärjungarna berätta för Döparen om Jesu underverk. Genom att göra det bekräftar han för Döparen att han verkligen är den utlovade Messias. Trots allt förutsåg profeterna att Frälsaren skulle predika de goda nyheterna och utföra sådana hisnande underverk (jfr Jes 35:5; 61:1). Därför borde Johannes inte låta sig irriteras av sina stora behov och sin ångest. I stället borde han minnas: "*salig är den som inte tar anstöt av mig*" (Luk 7:23). Ja, Jesus ger det härliga löftet åt Johannes och alla som tror på honom: vem än som trots strapatser, tvivel och andra anfäktelser inte tappar sin tro på Jesus, utan fortsätter att lita på honom, äger sann lycka. För bara de som är frälsta av tro och med tillit följer Jesu vägledning vart han än går känner och äger denna sanna glädje i hjärtat.

Vi har också hört och lärt oss mycket om Jesus. Vi vet att han är Guds evige Son som blev människa för vår återlösnings skull. Vi tror på honom som vår Frälsare och vet att Bibelns budskap är sant. Men också i våra liv kan det komma stunder när tvivel gnager i våra hjärtan och vår tro blir prövad. Vi kan bli attackerade för att dela Guds Ord med andra. Eller vi kanske inte förstår varför lidande och strapatser kommer över oss medan andra klarar sig undan. Vi kan rentav få intrycket att vi har blivit övergivna av Jesus

eftersom han inte tycks göra något för att få ett slut på vår nöd. Och vi borde aldrig tänka att kallade predikanter inte känner sådana tvivel, att deras tro alltid är stark och orubblig. Nej, det är med predikanterna som Satan börjar först av allt, eftersom han vill förhindra att de goda nyheterna om Jesus Kristus ska bli predikade. Så han gör allt för att skapa förvirring. Han är en mästare att skapa missförstånd och strid för att tysta förkunnelsen av de goda nyheterna.

Men Jesus ser våra behov. Han är med oss och vill hjälpa oss. Därför borde vi inte vända oss bort från honom i besvikelse och förtvivlan för att söka hjälp på annat håll. Och vi behöver inte låtsas inför Jesus att vi är starka superkristna som har allt under kontroll och vet varje svar. Jesus vet likväl hur det ser ut på insidan av oss, och han kan och vill hjälpa oss. Därför ska vi som Johannes gå till Jesus med våra frestelser. Vi borde uppriktigt utgjuta våra hjärtan inför honom i bön, tala om våra behov för honom och be honom om hjälp. Trots allt har vi det härlig löftet: *"Ett brutet strå ska han inte krossa, en tynande veke ska han inte släcka. Han ska i trofasthet utbreda rätten."* (Jes 42:3). Han kommer inte att släcka ut vår tro ens när den, som resultat av sådana tvivel, inte längre är en stark låga utan bara en rykande veke. Så som han hjälpte Döparen i hans ångest vill han också hjälpa oss och stärka vår prövade tro. Genom Bibelns ord stärker Den Helige Ande vår tro. Och i den heliga nattvarden stärker Jesus vår tro på syndernas förlåtelse genom att ge oss sin kropp och sitt blod under bröd och vin. Särskilt under mörka stunder med strapatser och frestelser kan vi därför få uppleva: **Jesus står vid sin budbärares sida i motgången – han stärker hans prövade tro och han bekräftar sin trogna förkunnelse.**

(2)

Förföljelsen av Döparen är inte bara förknippad med inre frestelser för Johannes. Också människorna som hade blivit omvända genom hans predikan kunde lätt bli förda vilse genom sådana yttre strapatser som Johannes utsattes för, bort från den Frälsare han hade predikat. Kunde man verkligen lita på Johannes budskap om Gud inte befriar predikanten från den nöd som han hade kommit i genom sin predikan? Var inte fängelse i sista hand kanske rentav det rättvisa straffet för en falsk profet? Dessutom hade fariseerna och de skriftlärdade inte gått med på att bli döpta av Johannes. Dessa människor kunde sin Bibel. Kunde folket då verkligen tro det budskap som Johannes predikade, då dessa "experter" motsatte sig det?

Därför står Jesus inte bara vid sin budbärares sida i bekymmer och nöd. Han bär också fram offentligt vittnesbörd till Johannes. Herren bekräftar för folket att Johannes verkligen förkunnar sanningen på Guds vägnar. Först gör han det genom att påminna dem om de förväntningar som de gick med till Johannes: *"Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?"* Jesus besvarar inte den här frågan. För svaret är uppenbart: ett strå som vajar för vinden skulle knappast ha varit värt ansträngningen att gå ut till Johannes i öknen. Säkert kom ingen till Johannes av den orsaken.

Därför fortsätter han: *"Om inte, vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? Nej, de som har fina kläder och lever i lyx finns i kungapalatsen."* Det skulle vara en bättre orsak att göra en mödosam resa. Trots allt attraheras massorna ända till denna dag av de rika och mäktiga. Men om du vill se en kändis går du knappast ut i öknen, eftersom du inte kommer att finna någon där. De rika och mäktiga bor i ståtliga palats.

Folket väntade sig inte en rik och mäktig man när de gick till Johannes vid Jordan. De väntade sig att möta en profet som skulle förkunna budskapet om den sanne Guden: *"Så vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er: en som är mer än profet. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han ska bereda vägen för dig."* Folket gick ut i öknen med förväntningen att möta en profet sänd av den sanne Guden. Och de fick mycket mer av Johannes än de hade tänkt sig från början. Johannes är inte bara den sanne Gudens profet. Han är förelöpare av den utlovade Frälsaren, vars verk hade förutsagts av profeten Malaki, han genom vilken Gamla testamentets profetiska epok avslutas.

Därför borde israeliterna tro det budskap som Johannes förkunnade – också om predikanten nu är i fängelse och de ledande teologerna sluter sina öron för hans budskap. Johannes är verkligen den sanne Gudens profet. Han beredde vägen för Frälsaren genom att förkunna Guds ord och peka på den kommande Messias för israeliterna. Nu har Frälsaren kommit. På samma sätt som Johannes förkunnar Jesus Guds Ord, som har sitt centrum i det frälsande evangeliet. Israeliterna ska tro detta ord. För det är den enda vägen på vilken vi syndare blir evigt saliga.

I dag kallar Jesus troende kristna till predikoämbetet genom sin Kyrka. Kallade förkunnare ska lära ut det rena evangeliet. Så kan förlorade syndare känna igen Jesus som sin Frälsare och blir evigt saliga genom tron på honom. Paulus säger: *"Alltså kommer tron av predikan och predikan genom Kristi ord"* (Rom 10:17). Men det kan inträffa att dessa predikanter hamnar i nöd eller yttre anfäktelser. Paulus förföljdes på grund av sin tjänst för Jesus och dog rentav som martyr i Rom. Martin Luther bannlystes och blev satt i rikets akt av kejsaren och påven som en följd av hans undervisning. Också i dag attackeras pastorer snabbt när de undervisar på ett obekvämt sätt om Bibelns sanningar. Eller så blir de utsatta för allvarliga strapatser, lidande, sjukdom eller personliga förluster.

Dessutom stänger de så kallade "experterna" ännu i dag sina öron för det som sådana trogna predikanter predikar. Ledande teologer som undervisar vid de stora universiteterna överger Guds ord. Dessa kan lätt väcka tvivel till och med bland sådana som lyssnar till predikningar av trogna predikanter av evangeliet. Kan man verkligen lita på deras budskap om "experterna" har en annan åsikt om predikanterna attackeras, eller om Gud inte verkar hjälpa dem i deras nöd och umbäranden?

Men varifrån kommer egentligen sådana tankar? De hjälper ingen, utan är snarare ett hinder för att vara en sann kristen. Och det visar vem vi sist och slutligen har att göra med. Satan vill dra oss bort från Jesus. Han vill att så många människor som möjligt ska tillbringa evigheten borta från Gud tillsammans med honom i helvetet. Utan tro på Jesus Kristus kan ingen av oss bli frälst. Trots allt är synden inneboende i varje människa. Den skiljer oss ofrånkomligt från Gud om vi inte låter Jesus befria oss från denna förtryckande börda. Det är därför jag vill fortsätta att lita på Bibelns ord, även om kristna inte blir besparade från alla strapatser och andliga strider i vårt jordiska liv. Jesus lever! Han regerar som allsmäktig kung och leder allt enligt sin visa plan. Och han hör när vi ber till honom, när vi utgjuter våra hjärtan inför honom i våra behov och ber honom om hans mäktiga hjälp. Låt oss be honom att göra oss starka och att hjälpa oss att växa i tron. Men låt oss också be särskilt för dem som är kallade att predika hans ord offentligt, att Jesus alltid ska ge dem ny kraft, glädje, mod och visdom för sitt ämbete. Satan vill hindra att det frälsande evangeliet ska spridas. Och först ansätter han dem

som kallas till detta ämbete av Kyrkans Herre. Men låt oss inte glömma: Jesus har redan besekrat Satan. Och han överger oss aldrig, vad som än händer. För han har gett oss ett fast löfte: *"Jag ska aldrig lämna dig eller överge dig"* (Hebr 13:5). Och Jesus inte bara säger det. Jesus gör det också verkligen! Amen.

Välsignelse: Guds frid, som övergår allt förstånd, ska bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.